

Ётдюле онеки жылым,
Къайгъылы жолугъа тангнга.
Сууукъ къыш кюн, сен не жылы
Хапарны келтирдинг манга!

Къайгъылы заманла озуп,
Къутулуп кюйсюз жылладан,
О, бюгюн биз болдукъ азат!
Мен къууаннгандан жилядым.

Жилямайын сёз айтыргъа
Бек къыйынды бюгюн бизге:
Оноу болду къайтыргъа
Кёп термилген жерибизге,

Аталарыбыз къабырда
Жатхан сыйлы жерибизге!
Къадар ёлжумден къоруду,
Кирирча биз юйюбюзге.

Насыплы болуп, къарадым
Бу къыш кёкде чыкъгъан кюннге,
Кёп кюнледе кюе бардым,
Жаным къурманды бюгюннге! –

Халкъыбыз энтта къошулду
Къыралны бар халкъларына!
Айранын ичер къошунда,
Чыгъар жашил сыртларына.

Энтта тауда ожакъладан
Эрттенликде тютюн чыгъар,

Жашил сыртлада, чатлада
Таулу къойчу энтта жырлар!

Эштилик ана тилибиз
Малкъарда бла Бахсанда,
Ичербиз суубузну биз
Энтта таула арасында.

Къартларыбыз ныгъышлада
Энтта да тынч олтурурла,
Жашларыбыз ауушладан
Энтта, алгъынча, ауарла.

Таулу газетле барырла
Тау элlege къар кюнледе,
Энтта Кязимни окъурла
Сабийлерибиз элlege.

Ол эди да термилгеним
Къыйын жылланы ичинде,
Андан уллу уа жүрегим
Насып излемез бир кюнде.

Байлыкъ да, махтау да манга
Недиле? О, жаланда сен,
Халкъым, тенг болуп халкълагъа,
Жаша жерингде сау-эсен!

Олду бизге уллу насып,
Бизге жокъ андан иги зат –
Жоюлмай, палахла басып,
Халкъыбыз энтта да азат!

Жангыдан туудукъ дунягъа,
Сау къалып, бу кюнню кёрдюм!
Аны ючюн мен къадаргъа
Минг кере да махтау бердим.

О, Малкъарым, жерим, жаным!
Къаллай палахдан къутулдунг!..
Жулдузунг турур деп жанып,
Ненча жылны сакълап турдунг!

Санга кёп къууанч төрелеп,
Тилек эшигин ачарма:
«Халкъым, азатлайын къал!» – деп,
Къабырдан да къычырырма!

Таш алынды жүрегимден,
Жокъ бюгюнден уллу саугъа!
Халкъым, жашарса жерингде.
Жаным къурман болсун санга!

Анда да ишлединг къаты,
Айып этилмеди санга.
Энди жангы тангынг атды,
Жашау акъ сыбызгъы согъа.

Халкъым, чыдадынг, жашадынг,
Келгенде да къыйын сагъат,
Сен тауларынга ушадынг.
Жеринг энтта жерди санга!..

1957, февраль, Переделкино